

Cementiri

El Masnou

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Av. Joan XXIII, 112-114

Coordenades:

Latitud: 41.48579
Longitud: 2.31046
UTM Est (X): 442436
UTM Nord (Y): 4592916

Classificació

Número de fitxa 08118 - 106
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Contemporani Historicista
Segle XIX
Autoria de l'element: Miquel Garriga i Roca i Bonaventura Bassegoda i Amigó
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Restringit
Ús actual: Social
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament del Masnou (Passeig Prat de la Riba, 1)
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dt., 26/01/2010 - 01:00

Descripció

Cementiri de planta rectangular format per tres espais diferenciats arquitectònicament: espai d'accés i acollida o avant cementiri, espai principal definit per les illes dels panteons, i un espai simètric amb l'avant cementiri a la part posterior de la capella. Tot el recinte es troba envoltat perimetralment per un mur.

El cementiri tal i com es coneix ara és fruit de diverses ampliacions. La més important fou la construcció de la capella dels Dolors, l'any 1908, i l'ampliació del cementiri per la seva part nord (per darrera la capella). El disseny de la capella és de Bonaventura Bassegoda i Amigó i es va poder construir gràcies al patrocini de Bonaventura Fontanills i Rosés. Paral·lelament a la seva construcció es va decidir ampliar el cementiri pel nord.

La part central és la més rellevant. És una zona de planta quadrada amb un espai central dividit en quatre illes on hi ha els panteons; al mig es va col·locar la creu de terme de l'antic cementiri. Aquesta zona queda a una cota superior del passadís que l'envolta i que dona accés als nínxols. Per accedir-hi hi ha disposades quatre escalinates.

L'avant cementiri, dissenyat per Miquel Garriga, fou modificat els anys 80 del passat segle, afegint-hi sales destinades al personal i la construcció de l'actual sala de vetlles, donant continuïtat a la porxada de Miquel Garriga i Roca.

Història

L'any 1865 el cementiri situat a la sagrera de l'església de Sant Pere, s'havia fet petit, no hi cabia cap més difunt. Per aquest motiu, la Junta local de Sanitat va decidir traslladar-lo als afores del poble. La tria del terreny va motivar disputes entre l'Ajuntament i la propietària dels terrenys escollits pel consistori, Francisca Sors i Matas. Aquesta va cedir gratuïtament uns altres terrenys de la seva propietat que no dividien la seva hisenda per la meitat.

El projecte de disseny del nou cementiri recaigué en l'arquitecte municipal Miquel Garriga i Roca, que va elaborar els plànols entre 1867 i 1868. L'elevat cost del projecte en va alentir la seva construcció i el disseny final fou el resultat de modificacions i alteracions posteriors.

L'esplendor del recinte, convertit en un veritable museu, s'assoleix durant la primera dècada del segle XX mercès a la construcció dels monumentals panteons de les famílies benestants masnovines; la major part projectats per l'arquitecte Bonaventura Bassegoda. D'ell és la capella neoromànica, obra del 1907 sufragada per Bonaventura Fontanills, on hi ha enterrada la seva germana.

Bibliografia

RICO VÁZQUEZ, Miquel i ROIG LERONES, Marta (2008). El cementiri del Masnou, un museu a l'aire lliure (segles XVIII-XXI). III Beca d'investigació i de recerca local del Masnou, 2006, dins La Roca de Xeix, núm. 27. Ajuntament del Masnou, El Masnou.

SAGARRA i TRIAS, Ferran (2007). Proposta del Pla Especial del Patrimoni històric, arquitectònic i paisatgístic del Masnou. Carracedo-sotorra-arquitectes, scp. Inèdit.

Enllaços d'interès:

<http://www.poblesdecatalunya.cat/element.php?e=2180>

